

ГОЛИК Мефодій Фокович (псевд. — Залізник; квітень 1897, с. Єлисаветградка Єлисаветград. пов. Херсон. губ. — 09. 02. 1923, Київ) — отаман. У 1918–19 — хорунжий Армії УНР. Брав участь у 1-му Зимовому поході. У березні 1920 створив влас. загін (бл. 700 вояків), який діяв на тер. сучас. Черкас. і Кіровогр. обл., зокрема у р-нах Чорного лісу і Холодного Яру. Згодом загін Г. входив до складу 1-го Чорноліс. гайдамац. полку, де він очолював тех. сотню, від вересня 1920 — у складі Степової (Олександрій.) дивізії. 29 вересня 1922

заарешт. у м. Звенигородка на інспіров. чекістами нараді отаманів. 2 лютого 1923 засудж. до розстрілу. Загинув під час повстання отаманів у Лук'янів. в'язниці Києва.

Державний архів

Держ. архів СБУ. Архів 1136, сл. спр. 446/7971, т. 1, арк. 79 зв., 82, 193–194 зв.; Там само. Т. 2, арк. 3, 10, 17, 18.

[Р. М. Коваль](#)

Бібліографічний опис:

Голик Мефодій Фокович / Р. М. Коваль // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-25227>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).